

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8733/2022
07.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужилаца: АА из ..., као правног следбеника пок. ББ, ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из села ..., ЈЈ из села ..., КК из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из Републике ... и ММ из ..., чији је заједнички пуномоћник Саша Чупић, адвокат из ..., против туженог НН из ..., чији је пуномоћник Зоран Бајић, адвокат из ..., ради утврђивања права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1450/21 од 20.07.2021. године, у седници одржаној 07.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1450/21 од 20.07.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1450/21 од 20.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 417/20 од 06.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да су тужиоци власници по основу наслеђивања кат. парцеле .. укупне површине 0.14,66 ха, уписане у лист непокретности .. КО ..., породичне стамбене зграде ..., саграђене на кат.парцели ..., површине 50 м2, и власници и држаоци земљишта под зградом – објектом површине 0.00,50 ха и пашњака треће класе површине 0.14,16 ха, што би тужени био дужан да призна и омогући тужиоцима упис код РГЗ СКН у Прокупљу, што ако не учини пресуда би служила тужиоцима као правни основ за промену права својине у Б листу са уписом уделом на сваког тужиоца ближе наведеним у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно исплате трошкове поступка у износу од 40.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1450/21 од 20.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23 - др. закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против пресуде која се не би могла побијати ревизијом уколико Врховни касациони суд оцени да је потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Тужбеним захтевом се тражи утврђење права својине тужилаца на кат. парцели .., укупне површине 0.14,66 ха, и породичној стамбеној згради, површине 50 м², саграђене на наведеној кат.парцели, уписаних у Листу непокретности .. КО ... и утврђење да су тужиоци власници и држаоци земљишта под зградом – објектом површине 0.00,50 ха и пашњака треће класе у површини од 0.16 ха, што би тужени био дужан да призна и омогући тужиоцима упис код РГЗ СКН Прокупље са одређеним уделима, а у супротном пресуда суда ће служити као основ за промену права својине. Захтев је усмерен према туженом као лицу које је у Листу непокретности уписано као носилац права својине на предметним непокретностима.

Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а у ревизији се не указује на другачије одлуке донете у истој чињеничној и правној ситуацији. Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су решењем о наслеђивању Основног суда у Прокупљу О 1182/15 од 23.02.2016. године оглашени за наследнике са одређеним уделима на заоставштини пок. ЊЊ коју, између осталог, чини ванкњижно право својине на кат. парцели .. КО ..., на основу правноснажне и извршне пресуде на основу признања Општинског суда у Прокупљу П 831/92 од 16.12.1992. године (којом је њиховом правном претходнику признато право својине на делу ове парцеле површине 26,78 ара) донете у односу на Компанију „Хисар“ АД Прокупље као тада уписаног носиоца права коришћења ове кат. парцеле код РГЗ СКН Прокупље. Тужени је исходовао правноснажну и извршну пресуду Основног суда у Прокупљу П 188/14 од 16.05.2014. године у односу на компанију „Хисар“ АД Прокупље којом је утврђено да је он власник и држалац по основу одржаја и грађења непокретности уписаних у Лист непокретности .. КО ... – породичне стамбене зграде „...“ саграђене на кат. парцели .. површине 50 м² и власник и држалац земљишта под тим објектом, као и земљиште на парцели .. – пашњак треће класе, површине 14 ари и 16 м² (које непокретности су касније уписане у листу непокретности .. КО ...). Према мером из 1940. године матична кат. парцела .. КО ... (укупне површине 0.56,78 ха), по култури зграда у површини од 0.00,56 ха, двориште површине 0.05,00ха и пашњак треће класе површине 0.51,22ха била је уписана у поседовни лист бр. .. на ОО из ... са 1/1. Променом из 1953. године (на основу акта НОО среза) ова парцела је уписана у поседовни лист бр. .. као

Општенародна имовина – колонистичка земља, удео 1/1, а као корисник је уписана земљорадничка задруга Житни Поток са уделом 1/1. Променом из 1984. године, без уписаног правног основа, као корисник уписан је РО „Прокупац“ Прокупље - ООУР пољопривредна задруга „Житни Поток“ са уделом 1/1, уз формирање кат. парцеле .. по култури зграда у површини од 0.00,53 ха, њива шесте класе у површини од 0.11,40 ха. Променом из 1987. године, без правног основа, на овој кат. парцели уписан је СОУР АИК „Ниш“ ООУР „Хисар“ Прокупље, РЈ за пољопривредну производњу и коперацију Житни Поток са уделом 1/1. У поступку израде катастра непокретности предметна кат. парцела .. КО ... уписана је као државна својина – Република Србија, а компанија „Хиссар“ АД Прокупље као држалац са уделом 1/1. Променом из 2011. године, као последице израде Дигиталног катастарског плана (који је ступио на снагу 01.07.2011. године), предметна парцела је уписана као земљиште под зградом – објектом површине 0.00,50 ха и пашњак треће класе површине 0.14,16 ха. Променом из 2015. године, на основу пресуде П 188/14 од 16.05.2014. године, на предметној парцели уписан је као власник овде тужени – носилац права приватне својине са уделом 1/1.

Имајући у виду правило о терету доказивања нижестепени судови су одбили овако постављен тужбени захтев, јер тужиоци нису доказали да постоји идентитет између кат.парцеле .. КО ..., која је била ванкњижна својина њиховог правног претходника ЊЊ са површином од 26,78 ари, на којој су правноснажним оставинском решењем О 1182/15 од 23.02.2016. године оглашени за наследник и спорне кат. парцеле .. КО ... површине 14,66 ара на којој је уписано право својине и државине у корист туженог. Како су нижестепене одлуке донете применом релевантног материјалног права, при чему су у тумачењу правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП није одступило од судске праксе изражене у бројним одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда, то нису испуњени услови одлучивања о посебној ревизији. У преосталом делу ревизијом се указује на битне повреде поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што се не може истицати у посебној ревизији.

Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за утврђење права својине у овој парници поднета је 09.08.2018. године, са означеном вредношћу предмета спора од 10.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић